

ta in drevesnice ogradili. Pravo veselje je bilo gledati te krepke markovske fantke, ko so regolali, po vaseh od posestnika do posestnika pobirali gnoj za kompost, zlagali kompost itd. Tudi sohe in razni drugi material so gojenci rade volje sami prispevali. O vsem delu in prispevkih materiala za drevesnico se vodi posebno knjigovodstvo. Ko bodo drevesa vzgojena, bo vsak gojenec prejel drevesca zastoj. Razdelila se bodo po količniku, vsakomur, ki je prispeval z materialom ali delom. Drevesnični odbor si pridržuje samo kontrolo, da bo vsak gojenec posadil drevesa pravilno in samo na domačem posestvu. Kmet se boji investicij. Taka samopomoč pa pokaže, kako si lahko kmet z zavedno skupnostjo izboljša gotovo panogo gospodarstva.

Nadalje so gojenci lansko leto posadili na domačem posestvu okoli 80 kg fižola „Kivan“ za proizvodnjo, letos pa so naročili čez 600 jajc plemenske štajerske kokoši ter osvojili načrt, da organizirajo v domačem okolišu nekaj mesnih središč, ki bodo sčasoma oskrbela kraj s čistokrvno perutnino. Več gojencev po es n kov je zaprosilo kr. bansko upravo za ureditev vzornih gnojšč in travnikov. Končno imajo gojenci v načrtu nabavo sejanega stroja, katerega bodo odplačevali z izkupičkom tistega odvisnega semena, ki ga drugače porabijo pri sejanju z roko.

Na videz ti ukrepi ne pomenijo veliko, a morano se opravičiti s tem, da živimo v tečem gospodarskem položaju, in da ni denarja za večje gospodarske investicije. Gleda pa še na to, da pri teh go podarskih ukrepih ni uteščen samo pohlep po pridobivanju, temveč, da se krepki in goji združni čut in čut kmečke samopomoči. Nočemo, da bi se pri naših skupnih podjetjih izživljali nagoni pridobivanja in izkoriščanja zemlje ali sočloveka ampak, da se ravno te strani našega člo-

veka ublažijo in porinejo v ozadje, ter se razvijejo ljudje, ki so pripravljeni za blagor skupnosti tudi nekaj žrtevati.

Obe šoli sta se vzdrževali s prispevki domačih občin, okrajnega kmetijskega odbora v Ptuj in pa s sredstvi, ki so jih dale razne lastne prireditve. Posodo za gospodinjstvo-nadaljevalno šolo je prispevala kr. banska uprava v Ljubljani. Štedilnik si je nabavila šola sama iz prostovoljnih prispevkov. Kljub temu, da gre trda za denar so tukajšnji občani prispevali v to svrhu okoli 800 Din, kar pomeni, da se zavedajo, kako potrebna je tukajšnji mladini poklicna izobrazba. Ker krajevne samoupravne enice vsled nizkih proračunov niso mogle prispevati kurjave, so gojenci napravili po vaseh zbirko za dva; nabrali so toliko, da smo lahko dve zimi gledi šolske prostore. Pri tem smo se prepričali o pravilnosti Fordovega načela, da p večika podpora podpira lenobo in u čia inčia inčnost. Prepričani smo, a o bi nam me odajni krajevni faktorji milii po'poro v izo ilju, bi gotovo šoli tako dobro ne uspeš. Gojenci in go'enke so se morali z odh rom in vodstvom vred boriti za procvit šole in ravno to je pripomoglo, da sta se obe šoli tako globoko ukoreninili v kraju.

Da ostane še nadalje vez med absolventi obeh šol in vodstvom se je ob p iliki zaključka organiziral svet absolventov in absolventin kmetško in gospodnjisko-nadaljevalne šole. Svet se bo sestavljal po potrebi večkrat na leto. Člani in članice bodo pravi tolmači krajevnih potreb in teženj. Svet si je nadel nalogo, da bo reševal vse gospodarske kulturne, zdravstvene, higijske in socialne vprašanja svojega okoliša ter bo poskušal navezati stike z vsemi krajevnimi samoupravami, društvi v svrhu skupnega dela za procvit markovskega kraja. —

♦♦♦♦♦

**Prva brezalkoholna
gostilna
otvorjena
na Bregu
pri Ptuj.**

Cenjenemu občinstvu vladno nariadenam, da se je na Bregu pri Ptuj št. 31 dne 3. aprila 1932 otvorila p va brezalkoholna gostilna ter se cenjenim gostom zajamči prvovrstna kava, čaj, razne druge brezalkoholne pijače ter mrzla jedila po najnižji ceni.

A. PODGORŠEK.

Črna gora pri Ptuj.

V času, ko narava vstaja v novo življenje in se v človeku poraja hrepenenje po lepota stvarstva božjega, vpliva na človekovo dušo pismo, katerega prinašamo v naslednjem, ker se v njem zrcali vsa lepota gotovega koščka naše lepe pokrajine:

Ptujska gora v aprilu 1932.
Dragi gospod urednik!
Mili mi prijatelj!

Sprejmi bežne vtise mojega kratkega bivanja v tem krasnem kraju, nad katerim lebdi Milost Vsesilnega, v kraju, ki je pravi biser lepih vinskih goric Slovenije! — Neskalsena modrina neba se boči nad znova se porajajočo pomladjo. Tu, v tej solnce bogati pokrajini te božajo nežne južne sapice, da se čutiš svobodnega, sproščenega od vseh mučnih misli; nov pogum do življenja, nova moč se poraja v že skoraj otupelih žilah in ljubezen vstaja in ra-

ste v srcu, kakor zeleneča, skoro cve-toča vinska trta, nežno, tiho, vstrano...

Sedaj zeleni in poganja klice in listje, da za omamnim cvetom prinese opojni sad'...

Samoten popotnik uživa po zgodovinskem hribu navzgor in navzdol nepopisne radosti in duša se napije ob teh mističnih melodijah lepote ter pozablja vse minule in še neslutene bodoče udarce Usode...

Diven razgled dviga človeka nad zemljo in krasno negovane gorice so le privid o Edenu onstran meja zemeljskih teženj. —

Mogočno, a vendar milozvočno doni zvon in razliva svoj misijonski klic po širnem Dravskem polju, v naročje goric, njiv, gozdov in livad. Koliko gorja je ta zvon že pregnal v težkih dneh, koliko tolažbe dal mnogim, premnogim, ve samo Oni, katerega slavo in čast oznanjuje...

Težka je govorica trde zgodovine iz dni preskušanj dolgih stoletij. Štirje slovenski zgodovinarji, med prvimi dr. August Stegenšek, prof. dr. Fran Kovačič, I. T. Turkuš, Fran Komatar, prof.

Dopisi.

MARIBOR. — Tudi prešmentana „kriza“ ima solnčne strani! — Kdo bi verjel? Pa je vendar resnica, ne bridka, ampak za nas slogaše prav vesela. 45 „tigrov“ ki so se včasih v „blaženih“ časih predjanuarske politike gledali v smislu narodne prislovice „kakor pes in mačka“, se je pod pritiskom strupenih plinov, katere spušča gospa „Kriza“ — združilo v prav ganljivi — slogi. Pozabljeni so klerikalci, liberalci, radikalci, kmetijci, komunisti, — skratka vse, p av vse... Pa so se složili, kar je povsem prav; kajti sloga jači, nesloga tlači... Rubeži so večinoma brezuspešne, razni dolžniki so insolventni, uradniki morajo biti plačani, oblečeni in siti. To je najmanjša zahteva. — Vsi, prav vsi smo prizadeti od te „krize“, o kateri sedaj vemo celo to, da popušča sloga — tudi nekaj zelo „skreganih“. —

Št. JANŽ (LOKA) — (Brezobziren avtomobilist.) — Ob sklepu naše zadnje številke smo prejeli: Neki še neizsledeni avtodivjak je v soboto zjutraj na cesti med Loko in Št. Janžem podrl nekega moža srednjih let. Ponesrečenec je zadobil na glavi in po cellem telesu tako težke poškodbe, da vsled njegovega stanja ni bilo mogoče ugotoviti njegove istovetnosti (identitete). Kakor je vse obsodbe vredno, da je neznan avtomobilist pustil svojo žrtev na cesti brez pomoči ležati, tako zasluži vođa avtobusa št. Leninger vso pohvalo, ker se je zavzel za ponesrečenca in ga prepeljal v ptujsko bolnico. Res lep vzgled človečanskega čustvovanja, ki zasluži vspricho surovega časa javno pohvalo! —

BREG PRI PTUJU. — (Novost za abstinenti!) Da bi se ustreglo želji mnogih, katerim ne prija alkoholne pijače, se je otvorila na Bregu pri Ptuj brezalkoholna gostilna, ki je prva v našem mestu. Gostom se bo nudila poleg prvovrstne kave, čaja in raznih brezalkoholnih pijač tudi izbira mrzlih jedil po najnižji ceni. Več v oglasnem delu lista. —

PTUJ. — (Tenkočutni živci ali pa slaba vest?) Neki gospodje v Ptuj so začeli radi „raznih komentarjev“ v našem listu zavzemati proti istemu pro-

tivno stališče. Preskrbeli bomo, da bodo gospodje v prav čisto tiskanem listu zvedeli za marsikako čisto resnico, četudi bo mogoče za tega ali onega prebridka! — Argus Petovianus. —

„ZATAJENI SIN“ povest izpod peresa prav priprostega ljudskega pisatelja bo s prihodnjo številko dokončana. Ker je povest vzbudila mnogo zanimanja med podeželskim ljudstvom, bomo isti ponatisnili in bode knjiga našim naročnikom po zmerni ceni naprodaj. Oni pa, ki niso naročniki našega lista dože strogo popravljeno knjigo po ceni Din 10 —. Kot prihodnji podlistek bo izhajala zbirka novel pod naslovom „PES V CERKVI“. — Napeta vsečina, bičanje razmer, globoka resnica, teptana pravica, farizejsko hinavstvo, — vse to bo v zbirki teh novel, ki bodo za marsikoga dobra šola. —

„ARGUS PETOVIANUS“ — je naš najnovejši sotrudnik in izvestitelj. Ker pozna pujske razmere vsled dolgoletnihkušenj mnogo bolj kakor kak „privandran Kranjec“, kateri naslov se je prejel našega urednika, ki je rodom s Pohorja (analogno istoglasnemu naslovu od strani „Štajerca“ v številki 21 od 1. 1912!), smo mu izvestiteljsko službo radi poverili. Možina ne le daljnogled, ampak je tudi oborožen z mnogim znanjem in tudi z aparatom za presvetljenje diobovja. Ker nam je obljubil dognati bistvo ptujske krize i. s. srčne kakor gospodarske, smo ga veseli sprejeti v krog naših točnih in rednih izvestiteljev, boječ se, da bi tarča za kake eventuelne „razžalitve“ bil nesrečni že od slavnega „Štajerca“ imenovani „privandran Kranjec“...

Onim, ki ne razumejo narekajev — (Znak: „—“). — Izkušen solnjik, ki je že nekaj generacij vzgojil in se sedaj na predvečer svojega življenja smeji marsikateri politični, kulturni in gospodarski zaletlosti nas prosiza objavo sledečih stvari: V prav lepem 2. članku Vaše 12. številke ste omenili tudi „advokatski frak“ in „farško kito“. Oboje ste dali pod pravilne narekaje in imeli sem priliko čuti jezo nekih „špisarjev“ (ne pozabite mojih narekajev, ki imajo svoj pomen, kar ve vsak povprečen petošolec!) In sedaj, ko je ta lapidaren članek objavljen, noče vedeti nik-

sledice krize. — Kar zasanjaš lahko ob božji vinski kapljici pod zaščito One, ki je Svojega Sina prosila: „Vina nimajo!“ — V tem lepem razpoloženju pozabiš vse in greš le nerad od tega zavetja, ker veš, da te bo to v dolini zajele stare, dnevene materijalne skrbi! Ne pozabi ob priliki oddiha se popeti na to znamenito goro. Tvoja duša, dovezetna za vse mehke sanje bo še več lepota zajela tod in se kot ovčica napisa čarov divne nepozabne okolice. — Naši izletniki mnogo grešijo, ako v sezoni velikega tujskega prometa ne obiskujejo naših krajev. Dobro bi bilo, da odpreš kako rubriko posebej za domoznastvo in propagando za lepoto naših krajev! —

SALVE, MIHIQUE FAVE!

Tvoj Paul B—i.

N.B. Se bo zgodilo, čim bo več prostora na razpolago. Slične želje prihajajo uredništvu od mnogih strani ter jih bomo skušali uresničiti. Prav idealno bi bilo, ako bi vsaka številka imela po eno krajepisno črtico, vedno od drugod seveda! —